

muer og de rigtige Indkomster frem. Det er efter min Mening en rigtig Opfattelse, han har her. Særlig naar vi er naaet til et Punkt, hvor Skattebyrden bliver saaa tung, som den er nu, maa det være enhver Samfundsborgers Pligt at lette Myndighedernes Arbejde paa at faa de rigtige Formuer og Indkomster frem. I den Tid, da vore Skatter nærmest var et teoretisk Problem, kunde man sige, det var mere underordnet, om det hele var fuldkommen rigtigt; men nu, da Skatterne er blevet saa store, at de har virkelig Indflydelse paa de enkelte Samfundsborgeres hele økonomiske Liv, bør enhver Samfundsborger være med til at kræve, at vi faar de rigtige Formuer og Indkomster frem. Naar Landsoverskatteraadets Næstformand i sine Udtalelser særlig henvender sig til de private Erhverv, de frie Erhverv, er det, fordi Vanskeligheden paa disse Omraader er langt større. Det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen har Ret i, at Tjenestemændene og Lønarbejderne kan Skattemyndighederne sagtens finde, men dem, det altid kniber med, er dem i de frie Erhverv. Derfor kan jeg godt forstaa, at Næstformanden til een Tid siger til Myndighederne: Pas paa Handelsstanden! og til en anden Tid siger: Pas paa Landmændene! Den, der har fulgt Hr. Im. Bangs Arbejde i en Aarrække, vil se, at hans Taktik netop er denne: han driver ikke stadig paa den samme Kile, han driver paa Kilerne vekselvis. Men Hensigten er at faa Formuerne og Indtægterne i de frie Erhverv draget frem for Dagens Lys. Dette er vanskeligt i de frie Erhverv, særlig kan det være vanskeligt at faa de rigtige Formuer frem, og af dette sidste afhænger det hele. Jeg tror, at skal vi fra Landbrugets Side blive fri for den Kritik, der er fremført over vore Skatteansættelser, maa ogsaa vi kræve tvungen Statusangivelse for Landmændenes Vedkommende. Det er det eneste rigtige, at vi baade fra Landbrugets Side og fra Skattemyndighedernes Side henvender os til Rigsdagen med et saadant Krav.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Knud Kristensen: Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen sagde, at jeg lastede ham, fordi han fremdrog denne Sag. Paa ingen Maade, men jeg laster det ærede Medlem for den Maade, hvorpaa han fremdrog denne Sag. Der er sikkert ingen, der kan bestride, at denne Maade viste, at det ærede Medlem ønskede at komme en

bestemt Stand til Livs eller at sætte en Plet paa denne Stand; i hvert Fald tror jeg ikke, mange vil benægte, at gennem den Maade blev der sat en Plet paa hele Standen (*Vilhelm Rasmussen:* Hvad er der i Vejen med den Maade?). Der er det i Vejen, at naar Hr. Im. Bang siger snart om den ene og snart om den anden af andre Stænder, at de giver for lidt i Skat, saa lader det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen alt dette fuldstændig ligge, nævner hverken Handelsstanden, Lægestanden eller Dyr-lægestanden, men Landbrugsstanden derimod fremhæver han stadig, og naar det kan paavises, at der er nogle enkelte indenfor denne Stand, der har givet for lidt, siger det ærede Medlem straks: Lad os faa en særlig Undersøgelse i Gang overfor denne Stand! Det siger det ærede Medlem hverken til Handelsstanden eller Dyr-lægestanden eller til nogen anden Stand.

Jeg vil stille et direkte Spørgsmaal til det ærede Medlem: Hvis der var en Skolemand, der havde opgivet for lidt i Skat, og jeg saa fra denne Plads vilde sige: Der kan vi se, hvordan denne Skolemand har snydt for Skat, lad os nu faa en særlig Undersøgelse i Gang overfor Skolemændene og henstille til Finansministeren at træffe Foranstaltninger hertil — vilde der saa ikke deri ligge en Sigtelse mod Skolemændene i al Almindelighed? Jeg mener jo.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Pinholt har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinholt: Jeg tror, det tilstrækkelig tydeligt fremgaar af den Forhandling, der nu har været ført her — og derfor har den været god og oplysende —, at der vil ikke være nogen som helst Anledning til at gaa frem imod nogen enkelt Samfundsklasse. Det viser sig, at der alle Vegne, i Handelsstanden, Dyr-lægestanden, Lægestanden, maaske ogsaa blandt Skolelærerne, er enkelte, det er galt med, og dem skal vi have fat paa. Der er formodentlig ogsaa enkelte blandt de Arbejdere, hvis Løn ikke kan blive opgivet, det er galt med. Alt dette skyldes en Menneskene iboende Trang til at slippe saa billigt som muligt, og naar vi kan faa dette slaaet fast ved denne Forhandling, tror jeg, vi trostigt kan lade det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen ride sin Kæphest for Fremtiden. Det ærede Medlem kan saa ride den til Fornøjelse for sig selv og maaske ogsaa til Fornøjelse for nogle andre, men ingen vil være i Tvivl om, hvad man skal regne den for, og hvad Skatteraadet